

„Madoff bennünk van” (2.012), azaz a rendkívül nehéz piaci körülmények haszna....

Három évvel ezelőtt, a hírhedt bankárnak hívó befektetőkre ható pszichológiai gyökerekre célozva a fenti címmel összegeztem néhány gondolatomat a pénzügyi szolgáltatók és az ügyfelek kockázatkezelési szempontból gyakran kölcsönösen felületes hozzáállásáról. Bár a világ egésze, a befektetők, a szolgáltatók azóta nyilván jóval józanabb lett, mint a 2009 előtti néhány évben volt, ráadásul a szabályozói környezet is levonta a következtetéseket a múlt hibáiból, ám őszintén megvallva a pszichológiai eredők kontrollálása tekintetében úgy látom az általam vártnál lassabban következik be mindkét oldal részéről a boldogító változás. Persze nem feltétlenül volt elvárható, hogy a közeli elmúlt évek zaklatott időszakában a megtakarításaikon veszteségeket szenvedő, majd rövid idő alatt jellemzően ugyancsak komoly nyereséget elkönnyvelni tudó befektetőket friss tapasztalataik egy csapásra mindörökre pénzügyi gyarlóságaikon felül emelnék vagy kockázati étvágyukat csökkentenék.

Azonban hazai privátbankárainkkal beszélgetve a jelek szerint egy örömteli változást mindenképpen elkönnyvelhetünk az elmúlt évek zaklatottságából építkezve. Egyre jelentősebb teret nyer ügyféloldalról a megtakarítások és befektetések kialakításakor a

hosszú távú (adó, jogi, hozam,) érdekek figyelembe vétele, s egyre jellemzőbben a vagyonelemek értékének sokoldalú megőrzése, a józanabb tervezés dominál a pusztán hozamelvárás felett.

A szakterületet belülről figyelve a nemzetközi környezet megértéséhez fontos megjegyezni,

hogy világszerte a befektetési, a vagyonkezelési és a privátbanki piac átalakulása zajlik. Tavaly, miközben 2009 (+17%) és 2010 (+8%) után 2011-ben 0,8%-kal nőtt a vagyonos (HNWI) réteg, addig ugyanezen kör összesített vagyontömege a 2008-as (-19,5%!) csökkenés óta először olvadt ismét, ezúttal 1,7%-kal, ráadásul először fordul elő, hogy az Ázsia/Óceánia régióban több vagyonos van, mint bármely más régióban. A rendkívüli világgazdasági környezetben egyértelműen szélesednek világszerte az ügyféligények (növekszik a pénzügyi tudatosság, a befektetők a korábbiaknál intenzívebben kíváncsiak a portfólió struktúráik összetételére), jelentősen változik a befektetések kockázatkezelését és a szolgáltatói működést felügyelő szabályozói környezet is, miközben új szereplők színre lépése és a technológia fejlődése is élesebbé teszi az ügyfelek bizalmáért folytatott versenyt. Ugyanakkor mindennek felett egyértelműen érezhető: az elsődleges cél ma már nem a vagyon mielőbbi növelése, hanem a vagyonelemek értékének kockázatkezelte formában való hosszú távú megőrzése.

Úgy látom kijelenthető, a piacon szolgáltatói oldalról is egyértelműen stabilizálódott a konzervatív szemlélet, a korábban alkalmazott értékesítési megközelítés intenzíven háttérbe szorul. Fontos kérdés persze, hogy a hazai vezető szereplőknél a jellemzően nagybanki szervezeti struktúra mennyire engedi majd kiteljesedni a konzervatív és egyedi kiszolgálás bázison alapuló klasszikus privátbanki szolgáltatói szellemiséget, de jó úton haladunk.

A rendkívül nehéz piaci körülmények haszna tehát immár kézzel fogható: a privátbanki és befektetési szolgáltatókat racionálisabb és magasabb szolgáltatási szintre törekvő működésre ösztönzi itthon is, melynek az ügyfelek lehetnek a nyertesei. Előtérbe kerül elkerülhetetlenül a befektetői rétegnél az igény, hogy adott ügyfélre mélységében is kellő figyelmet, időt és energiát fordítson bankára, egyúttal rugalmasságot és minőségi kiszolgálás biztosítva. Pénzügyi ismereteik bővítése pedig felismerten közös érdek kell legyen. Többször hallottam ugyanazt a mondatot a vállalkozások terén tapasztalt ismerőseimtől, akik vállalkozásuk fejlesztéséhez svájci frank hitelt vettek fel vagy éppen valamelyik banki származtatott opciós termékbe fektettek, s kerültek rendkívül nehéz likviditási helyzetbe a rájuk nehezedő adósságszolgálat vagy veszteség miatt, mikor az előkészítés és kockázatfelmérés egykori elmaradását hiányoltam: „Akkoriban jó ötletnek tűnt...”

Nem véletlenül hangsúlyozom tehát a közös előkészítési és tájékoztatási felelősség jelentőségét. A várakozásom és reményem továbbra is az, hogy a közös pénzügyi felelősséget valóban közösen kell megteremteni vállalati és privát pénzügyeink terén, vállalkozói oldalról az igényt kifejezve, míg szolgáltatói oldalról azt a tényt felismerve, hogy a hosszú távú valódi gondoskodás és figyelem ezekben az időkben ténylegesen mindkét fél számára kamatozhat.

Persze azzal is tisztában vagyok, hogy a világ nem fordul ki a sarkából, jellembeli gyengeségeinkre apellálva devizakereskedői platformok keresik kisbefektetők kegyeit 100-200-szoros (!!!) tőkeáttétellel üzletelési lehetőséget kínálva, miközben Kínában milliók körében hódít egy klasszikus piramisjáték, mely lassan méretével (250mrd jüan) a bankrendszer stabilitására is hatással lehet.

...Lehet, hogy „Madoff” mindig is bennünk lesz?

Karagich István
privátbanki szakértő